

लोकः

लै ह्री, स्त्री, लिङ्गिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥ लिङ्ग  
सम्बन्धिनि, वि ॥

लोक, क्व क दीप्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-  
पर०-अक०-सेट ।) क्व, अलुलोकत् । क,  
लोकवति । इति दुर्गादासः ॥

लोक, क्व क ईत्से । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-  
आत्म०-सक०-सेट ।) क्व, अलुलोकत् । क,  
लोकते । विलोकयन्त्यो वपुरापुरच्छां प्रकाम-  
विस्तारफलं हरिण्यः । इत्यादौ विलोकनं  
विलोकः पश्चात् तं करोतीति नौ साध्यम् ।  
इति दुर्गादासः ॥

लोकः, पुं, ( लोकयते इति । लोक + क्तृ । ) सुप-  
नम् । जनः । इत्यमरः ॥ सप्तलोकनामानि  
यथा —

“भूर्भुवः स्वर्गश्चैव जनश्च तप एव च ।  
सप्तलोकश्च सप्तैते लोकान्स्व परिकीर्त्तिताः ॥”  
इत्यथिपुराणम् ॥

अपि च ।  
“भूर्लोको भुवः स्वर्गोऽस्यैलोक्यमिदमुच्यते ।  
महत्तमस्तपः सत्यः सप्त लोकाः प्रकीर्त्तिताः ॥  
भूर्लोकः पार्थिवो लोकः अन्तरीक्षं भुवः  
सूतः ।

भायो लोको दिवि स्यैतच्छेषाद्दूर्ध्वं यथाक्रमम् ॥  
भूतस्थाधिपतिर्ह्यमितस्ततो भूतपतिस्तु सः ।  
वायुर्नभसोऽधिपतिस्तेन वायुर्नभसतिः ।  
भायस्य स्वर्गाधिपतिस्तेन स्वर्गो दिवस्सतिः ॥  
गन्धर्वाधिरसश्चैव गुह्यकाः सह राक्षसेः ।  
भूर्लोकवाधिनः सर्वे अन्तरीक्षचरान् ऋण ॥  
मरुतः सप्तभिः स्वर्गै रद्राक्षसैश्च चाश्विनौ ।  
आदित्या वसवः सर्वे तथैव च गवाङ्गनाः ॥  
चतुर्थे तु महर्षिके तिष्ठन्ते कल्पवाधिनः ।  
प्रजातां पतिभिः सर्वैः सेव्यते पञ्चमो महान् ॥  
मनुः सन्तुङ्गमाराद्या वैराजश्च सुतास्त्रयः ।  
बह्वे तु संस्थिता स्यैते देवा देवविरोधकाः ॥  
सत्यसु सप्तमो लोको ह्यपुनर्भववाधिनाम् ।  
ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीवातलक्ष्यः ॥  
महोत्तमात् सहस्रांशस्तत ऊर्ध्वं दिवाकरः ।  
दश तानि ध्रुवे यावद्विद्युये द्विगुणान्तरे ॥  
दशयोजनकोचास्तु मेरुच्छूर्ध्वं ध्रुवः सूतः ।  
त्रयोविंशतिज्जाणि त्रैलोक्येशक उच्यते ॥  
द्विगुणेषु सहस्रेषु योजनानां शतेषु च ।  
लोकान्तरमथैवेकं ध्रुवाद्दूर्ध्वं विधीयते ॥  
देवदानवगन्धर्व्यचराक्षसपन्नगाः ।  
भूतविद्याधराश्चैव अथैते देवयोनयः ॥  
ते ब्रह्माण्डस्य मध्यस्थाः परतस्तमर्षाहतम् ।  
ततोऽप्यवायुराकाशं ततो भूतादिरुच्यते ॥  
ततो महान् प्रधागश्च प्रकृतिः पुरुषस्ततः ।  
पुरुषादीचरो ज्ञेयो यस्य शस्त्राहतं जगत् ।  
शिवोभाभाद्देवानां परांपरतरा मताः ॥”  
इति ऐतरेयपुराणे त्रैलोक्याभ्युदये यज्ञगति-  
नामाध्यायः ॥ \* । दिक्पालानां लोका यथा,  
“प्रजापतिस्तु भगवान् गुह्यतः प्रेक्ष देवताम् ।

लोकका

आधिपत्येषु शुक्लेषु न्ययोजयत योगवित् ॥  
त्रयायामपि लोकानां देवतानां द्विजोत्तमाः ।  
चकार शक्रं राजानं देवानां इतिपूर्वपथम् ॥  
पूर्वस्थां कौशिकी राजा इतिवस्थां यमो  
दिशि ॥

वदन्तः पश्चिमायान् उत्तरस्थां सदा भनी ॥\* ॥  
पुण्यवर्ता लोका यथा,—

“एवं विभज्य राण्यानि पुरा प्रीक्षानियानि च ।  
लोकाश्च विदधे दिवान् ददावश्च पृथक् पृथक् ॥  
कस्यचित् स्वयं सद्वाशान् कस्यचिद्वद्विनिर्म-  
लान् ।

कस्यचिद्विद्याविद्योतान् कस्यचिच्चक्रनिर्म-  
लान् ॥  
नानावर्णान् काममयाननेकशतयोजनान् ।  
स तान् सुकृतिनां लोकान् पावनाय च संस्थि-  
तान् ॥

भानूर्ध्वं ये तपस्यन्ति सौम्यास्तारागणाः सदा ।  
एते सुकृतिनां लोका ये शान्ताः पुण्यकर्म्मभिः ॥  
ये यजन्ति मत्तैः पुण्यैः समाप्तरदक्षिणैः ।  
स्वदारनिरता दान्ता ऋणवः सत्यवादिनः ॥  
दीनादुग्रहकर्तारो ब्रह्मण्या लोकपूजिताः ।  
योगयुक्ता महात्मनो यान्ति तत्र तपोज्ज्वलाः ॥  
सर्वं सदाः चमायुक्ता कोपिता ये तमोचिताः ॥  
एवं नियोज्य तनयान् स्वयं लोकपितामहः ।  
‘पौष्करं ब्रह्मसदनमारुरोहं प्रजापतिः ॥  
सर्वे स्वयम्भुदत्तेषु यावनेषु दिवौकसः ।  
रेमिरे खेषु लोकेषु महेन्द्रेणामिपालिताः ॥”  
इति बह्विपुराणे वाराहप्रादुर्भावनामाध्यायः ॥  
( जनार्थं विवयोऽस्य यथा,—

“यथा लोकस्य स्वर्गादिस्तथा पुरुषस्य गर्भा-  
धानं यथा जतयुग्मेवं वाच्यम् । यथा जेता  
तथा यौवनं यथा दापरस्तथा स्थाविर्यं यथा  
कजिरेवमातुर्थं यथायुगान्तस्तथा मरुमिल्लेव-  
मनुमानेनानुक्तानामपि लोकपुरुषदोरवयव-  
विशेषाध्यामप्यिदेष्वामान्यं विद्यात् ॥”  
“तत्र संयोगापेक्षी लोकशब्दः बद्धातुसतुदायो  
हि सामान्यतः सर्वलोकः । तस्य हेतुवत्-  
पतिर्द्वैहिरुपपन्नो विधोगश्च तत्र हेतुवत्पति-  
कारणं उत्पत्तिर्लक्ष्यं दृष्टिराध्यायनं उपपन्नो  
दुःस्वामिः बद्धातु विभामो विधोगः स  
जीवापगमः स प्राणैरिरोधः स भङ्गः स लोक-  
स्वभावः ॥” इति चरके शरीरस्थाने पञ्चमे-  
ऽध्याये ॥

“तस्मिन् क्रिया चोऽधिधानं कस्मात् लोकस्य  
हेविधात् । लोको हि द्विविधः स्थावरो  
जङ्गमश्च । द्विविधात्मक एवादेयः सौम्यश्च  
सद्भूयश्चात् । पश्चात्तको वा ॥” इति सुश्रुते  
सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥ \* । )  
लोककान्ता, स्त्री, ( लोकानां कान्ता प्रिया । )  
ऋद्धिनामीषधम् । इति राजनिर्घण्टः ॥  
( लोकप्रिये, त्रि । यथा, गो० रामायणे ।  
२ । १८ । ६ ।

लोक रा

“लोककान्तं प्रियं पुत्रं कुशचीरामरं वनम् ।  
प्रस्थितं पश्यतो मेऽद्य हृदयं किं न दीर्यते ॥”  
लोकचक्षुः । [ सु ] स्त्री, ( लोकानां चक्षुरिव । )  
स्वयं । इति शब्दमाणा ॥ जनस्य लोचनश्च ॥  
लोकजित्, पुं, ( लोकं जितवानिति । जि + क्तृ । )  
बुद्धः । इत्यमरः ॥ ( लोकजितरि, त्रि । यथा,  
शतपथब्राह्मणे । १४ । ४ । १ । ३३ ।  
“यं कामं कामयते तमागायति तद्वै तस्मिन्-  
जिदेव ॥” )

लोकतुषारः, पुं, ( लोके तुषार इव । ) कर्पूरः ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥ ( कर्पूरशब्देऽस्य गुणादिकं  
ज्ञातयम् । )

लोकनाथः, पुं, ( लोकानां नाथः । ) बुद्धः । इति  
त्रिकाण्डशेषः ॥ ( यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ ।  
१३८ ।  
“लोके भगवतो लोकनाथादारभ्य केचन  
ये जनवो गतस्तेषान् बोधिसत्तानवेहि तान् ॥” )  
ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली । विष्णुः । इति  
तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ शिवः । यथा,—

“अकिञ्चनः सन् प्रभवः स सम्पदां  
स लोकनाथः पितृसद्गमोचरः ।  
स भीमरूपः शिव इत्युदीर्यते  
न सति वाधार्थविदः पिशाकिनः ॥”  
इति कुमारसम्भवम् ॥  
( तथा च महालिङ्गाचरनतन्त्रे शिवशतनाम-  
स्तोत्रे ।  
“त्रैलोक्ये लोकनाथश्च रत्नलोके महेश्वरः ॥”  
वटिकौषधविशेषः । तदुच्यते,—  
“पारदं गन्धकश्चैव समभागं विष्णुयेत् ॥  
ऋताभं रघुतुल्यं पुनस्तेनैव भर्दयेत् ॥  
रसाद्द्विगुणौहश्च लोहतुल्यश्च ताक्षकम् ।  
भस्मवराटिकायाश्च तान्मन्त्रसिद्धयं क्षिपेत् ॥  
नागवज्रीदलेनैव भर्दयेद्यज्ञतो भिषक् ॥  
पचैन्नजपुटेनैव खाङ्गशोतं सतुहरेत् ॥  
यज्ञतृणौहोदरहरः गुह्यन्वयधुनाश्रयः ।  
पिप्लीमधुसंयुक्तां सगुग्गुं वा हरीतकीम् ॥  
गोमूत्रश्च पिबेचासु गुग्गुं वा चौरकान्ति-  
तम् ॥”  
इति लोकनाथो रथः । इति वैद्यकरसेन्द्रवार-  
संयज्ञे यज्ञतृणौहाधिकारे ॥ \* । लोकप्रभो,  
त्रि । यथा, गो० रामायणे । २ । ३३ । १६ ।  
“लोकनाथस्य रामस्य पौड्या पौडितं जगत् ।  
अपस्यञ्चैव सोमस्य राहुयज्ञस्यपौड्या ॥” )

लोकपालः, पुं, ( लोकान् पाळयतीति । पाळ +  
कृत् + क्तृ । ) राजा । इति हलायुधः ॥  
( यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । ३६६ ।  
“उत्तमो लोकपालोऽथमिति कस्य प्रशक्तिश्च ।  
यः प्राप्तवान् विना यज्ञं चक्षते न पशुचयम् ॥” )  
दिक्पालः । यथा,—  
“इन्द्रो बह्विः पितृपतिर्निर्घृतिर्वरुणोऽनिलः ।  
धनदः शक्रश्चैव लोकपालाः पुरावनाः ॥”  
इति बह्विपुराणम् ॥